

Predsednik občinske skupščine Bogdan Brađač je zbranim spregovoril o zgodovinskem pomenu slovenskega upora proti okupatorju.

Priznanje TO za gostilničarko Vanjo Damjanič iz velikošaške gostilne »Pri Kuklju«.

V POČASTITEV 27. APRILA

Simbolična vez upora proti okupatorju

Z Zdravljico in doživeto povedano pesmijo Slovenskemu narodu v interpretaciji dramskega igralca Aleksandra Valiča, se je 22. aprila v občinski dvorani pričela slovesnost ob 27. aprilu. Že v naslovu smo zapisali simbolično vez upora proti okupatorju, saj je bila nit tega sedaj poimenovanega državnega praznika – dneva upora proti okupatorju, tudi dejansko prisotna in po svoje tudi doživeta. Med udeleženci te slovesnosti so bili tako borci – nosilci Partizanske spomenice 1941 kot tudi pripadniki teritorialne obrambe, krajevnih skupnosti in organizacij ter občani. Družila, čeprav z razliko 50 let, jih je dejansko iskra in ogenj upora proti okupatorju ter zmaga nad njim ali enostavneje povedano dve vojni, ki sta zaznamovali usodo in državnost slovenskega naroda. Tista, ki se je pričela leta 1941 in tista, ki je bila leta 1991.

Prav to so na svojstven način poudarili tako slavnostni govornik župan Bogdan Bra-

đač, kot tudi predsednik občinske borbevske organizacije Alojz Škufca in poveljnik 51. območnega štaba TO Ljubljana Jože Prvinšek.

Šestnajstim jubilentom – nosilcem Partizanske spomenice 1941 so nato čestitali ob njihovih sedemdeset in osemdesetletnih življenjskih jubilejih. Že omenjeni poveljnik 51. območja TO Jože Prvinšek in načelnik Franc Kunovar pa sta izročila več kot tridesetim organizacijam in posameznikom zahvale komandanta Republiškega štaba TO za njihovo nesebično pomoč in prispevek v lanski agresiji na Slovenijo.

Z lepim in izbranim ter izvrstno izvedenim kulturnim programom pa so slovesnost zaokrožili profesor in gojenci Glasbene šole – tenorist prof. Marjan Trček, mlada flavtistka Jurka Pavlovič in harmonikarka Lili Rus. Vsem trem in igralcu Aleksandru Valiču iskrena hvala.

Zahvale republiškega štaba teritorialne obrambe

KS Velike Lašče, KS Rob, KS Turjak, KS Iška vas, KS Barje, KS Brdo, KS Prule, Osnovna šola Dobrova, Zdravstvena postaja Velike Lašče, Zdravstveni dom Vič-Rudnik, Komunalno podjetje Ljubljana – enota Komunalne gradnje, Gasilsko društvo Velike Lašče, Gostilna Pri Kuklju, Cvetko Jamnik (Rob), Janja Pirc (Velike Lašče), Martina Bavdek (Velike Lašče), dr. Darinka Grmek-Štrukelj (Velike Lašče), Jože Stražišar (Krvava peč), Alojz Žužek (Dvorska vas), Franci Zabukovec (Jakičevo), Alojz Dolšin (Podsmreka), Manfred Detterding (Dvorska vas), Simona Adamič (Velike Lašče), Anton Lenič (Purkarče), Joža Lenič (Sekirišče), Tone Vidmar (Cesta na Vrhovce).

BILI SO MED NAMI

Josip Vidmar

Le štirinajst dni od 51. obletnice ustanovitve OF slovenskega naroda, ki je bila ustanovljena v njegovi, Vidmarjevi hiši pod Rožnikom in katere predsednik je bil, je ugasnilo življenje velikega Slovenca Josipa Vidmarja. Njegovo, skoraj stoletje dolgo življenje je bilo tesno živeto z usodo slovenskega naroda, bodisi z narodovo neuklonljivostjo in upornostjo, dosledno pokončnostjo in zavednostjo, s pripadnostjo in neprecenljivim kulturnim izročilom.

Josip Vidmar je domala vse življenje preživel tu pod obronki rodnega in nje-mu tako ljubelega Rožnika, v delčku naše prostrane občine. Na za slovenstvo pomembne dogodke je bilo vezano to njegovo bivanje tu med nami in zatorej mu je bil tudi pred mnogimi leti podeljen naziv častnega občana Ljubljana Vič-Rudnik. Njegovo neposredno delovanje sicer ni bilo osredotočeno na življenjski utrip naše družbenopolitične skupnosti, bilo pa je prepleteno z izročilom slovenske literature, ki je pognala korenine na velikoškim območju.

Čeprav Slovenec po duši in biti, je v njegovem političnem in znanstvenem ter kulturnem delu odsevala silna volja, da slovenstvo najde mesto in prostor v sodobnem času in prostoru sveta. S svojim delom – številni prevodi, eseji, kritiki, književnimi deli, pa se ni zapisal samo v slovensko literaturo, pač pa tudi v neprecenljivo poslanstvo Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Z njegovim slovesom, njegovo skoraj stoletje dolgo življenje ostaja pomnik nekemu času in pečat dobi, ki jo je ustvarjal in plemenil.

Obvestilo

Društvo za ureditev zamočenih grobov Ljubljana in pododbor društva na Dobrovi pri Ljubljani želita sporočiti: svojcem, prijateljem, znancem in ostalim, da bo v **nedeljo, 24. maja ob 11. uri po 10. maši** na Dobrovškem pokopališču odkrilo in blagoslovilo spomenik žrtvam, ki so bile umorjene v Dobrovski fari v letih 1940–1946.

K odkritju spomenika vladno vabljeni Pododbor društva iz Dobrove Spomenik so postavili svojci umorjenih

Borci iz KS Stane Sever posredujejo svoja stališča

7. aprila so se na letni konferenci sešli borci iz KS Stane Sever. Ob oceni svojega dela so sprejeli nekatera stališča in sklepe, za katere so menili, da jih je potrebno posredovati v javnost.

Zavzeli so se za to, da se borbevske organizacije bolj angažirajo za pridobitev večjih sredstev, katere naj bi namenili tudi krajevnim organizacijam za dodelitev tovariških pomoči. Prav tako morajo borbevske organizacije storiti vse za ureditev statusa počitniškega doma v Banjolah, preko oblastnih organov pa si prizadevati za nezmanjšano socialno in zdravstveno varnost borcev in invalidov.

Odločno so zahtevali, da se listine in obeležja Ljubljane in mesta heroja vrnejo na stara mesta, saj je to v ponos vsem ljubljčanom in spomin vsem padlim borcem in aktivistom okupirane Ljubljane, da se vzdržuje Pot spominov in tovarštvu in da se odstranjeni jambori čimprej vrnejo na stara mesta. Vprašali so se, čemu je popolnoma utihnila partizanska pesem ter menili, da so tudi udeleženci NOB mnogo prispevali za samostojnost in suverenost Slovenije, zato bi bilo nepravilno, da se jih odrija na stranski tir, čeprav so že v letih. Podali so tudi nekaj pripomb in predlogov na statut ZZZ NOB ter se zahvalili KS za razumevanje, saj krajevna skupnost Stane Sever omogoča vsem starejšim upokojenim krajanom redno sestajanje v dvorani KS v popoldanskem času od 16. do 19. ure.

ALOJZ KOROŠEČ

MATERINSKI DOM

PRISPEVAJTE ZA MATERINSKI DOM!

Materinski dom bo v Trnovem

Pobuda o materinskem domu je stara že nekaj let, saj ustreznega doma ali zatočišča za matere z dojenčki nimamo. V zadnjih dveh letih so posamezniki v ta namen že prispevali nekaj nad stotisoč tolarjev, Slovenec Janez Hacin iz Švice pa je lani namensko prispeval 20 tisoč mark. To je opogumilo pobudnike akcije revije Naša žena, da so z njo smelo nadaljevali. Pokroviteljstvo je prevzela revija Otroci in družina in njen založnik Državna založba Slovenije, lani decembra pa je bil ustanovljen odbor za materinski dom. Njegova naloga je predvsem zbrati denar, da bi dom čimprej odprli.

Seveda pa je ena izmed nalog tudi pridobitev primernih prostorov, ki pa jih seveda ni lahko najti.

Naš občinski sekretariat za družbene dejavnosti je uspel pridobiti možnost uporabe prostorov starejšega vrtca v Trnovem ali natančneje Karunova 16a, s katerim upravlja Zavod Viški vrtci, ustanovitelj pa je občina Ljubljana Vič-Rudnik. Prostorji res niso veliki, vendar jih je z adaptacijo in nadzidavo možno preurediti v začasno bivališče mladih mater. V ta namen pa mora biti ustanovljen javni zavod. O sklepu o ustanovitvi je razpravljal občinski izvršni svet in ga podprli ter sklenili posredovati občinski skupščini v sprejem.

Akcija zbiranja sredstev pa s tem postaja še bolj aktualna. Prispevke s pripisom Za materinski dom lahko nakažete na ZR ZPMS, Miklošičeva 16, številka 50101-678-45223.

V prostorih Državne založbe Slovenije na Mestnem trgu 6 pa bo do 31. maja odprta prodajna razstava umetniških slik in plastik, katere izkupiček bo v celoti namenjen ureditvi Materinskega doma.

Bosanski begunci so med nami

Ko smo pred dnevi povprašali na občinski odbor Rdečega križa, so nam povedali, da je v naši občini okrog 1.500 beguncev iz Bosne in Hercegovine, ki so pred vojnimi strahotami pribežali k nam. V zbirnem centru na Cesti v Gorice jih je 520, na Zelni poti 326, pri družinah pa 650 (odnosno 194 družin). V zbirnih centrih je največ beguncev, ki so pribežali iz Zvornika, Bijeljine in Sarajeva, pri družinah pa so domala iz celotnega področja BiH. Za vse je dobro poskrbljeno. Tako so begunci v zbirnih centrih deležni brezplačne nastanitve in oskrbe, štiriindvajset ur imajo zagotovljeno dežurstvo predstavnikov Rdečega križa, vsa dan pa v obeh zbirnih centrih deluje štiri ure dežurna ambulanta z zdravnikom in medicinsko sestro. Vsem beguncem, ki imajo potrdila, pa je omogočena tudi brezplačna urgentna zdravstvena pomoč. Družine, ki so našle zatočišče pri svojcih ali pri drugih slovenskih družinah, pa prejema mesečno 20 kg težak prehrambni paket (delno so Unicefovi, delno pa iz republiških rezerv). Naši občani so se že v prvih dneh nesebično odzvali in še vedno prinašajo pomoč, tako, da nekatere stvari predvsem obleka skorajda ni več potrebna. Skratka odziv, ki je presegal pričakovanja.

V kolikor bi želeli občani še pomagati – primanjkuje zdravil in higienskih pripomočkov,

opreme za dojenčke in moških čevljev velikih števil.

Rdečemu križu nudita vso pomoč in sodelovanje tudi Karitas in prostovoljci – študentje Islamske verske skupnosti v Ljubljani ter seveda socialna služba.

Med begunci v naši občini je tudi 180 Romov, kateri pa zahtevajo zaradi svoje kulture življenja nekoliko drugačno pozornost.

Še to. Ker se pojavljajo že primeri prosjačenja, tudi posameznikov s potrdili begunca, velja vsem občanom opozorilo, naj se temu ne odzivajo, saj je za begunce poskrbljeno mnogo bolje kot je predvideno z ženevsko konvencijo. Takšne primere pa naj javijo policiji.

Občinska zgradba dostopna invalidom

Občinski izvršni svet se je odločil urediti primeren dostop v občinski zgradbi tudi za invalide. Ti dosedaj žal niso imeli možnosti samostojno urejati opravkov pri občinskih upravnih organih. Ob vzhodni strani zunanega vetrolova pa so delavci Gradbenega obrtnega podjetja Trnovo že pričeli urejati dovoz.